DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 4. | Katowice, dnia 6 marca 1935 r. | Rok III.

TREŚĆ:

OBNIŻKA TARYFY, TO NAJDOGODNIEJSZY MOMENT DO PROPAGANDY USŁUG POCZTY, TELEGRAFU I TELEFONU.

POCZTA.

71.

Wyjaśnienia do § 77 ust. 3 ordynacji pocztowej.

Na kartach zamawiań i t. p. postanowienie „najwyżej w pięciu słowach" odnosi się tylko do podania sposobu wysłania i zapłaty.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 21.II.1935 r. № PW 104/167 wyjaśnia się, że zamieszczone postanowienie w § 77 ust. 3 ordynacji pocztowej „najwyżej w pięciu słowach" odnosi się tylko do podania sposobu wysłania i zapłaty, natomiast nie odnosi się do dzieł jakoteż ceny tych dzieł.

№ PP 40 z dnia 23 lutego 1935 r.

72.

Przesyłki listowe wysyłane przez urzędy gminne pod adresem Ubezpieczalń Społecznych.

Należy zwracać baczną uwagę na przesyłki urzędów gminnych pod adresem Ubezpieczalń Społecznych opłacanych znaczkami urzędowemi.

Na terenie tut. Dyrekcji zdarzył się wypadek, iż Ubezpieczalnia Społeczna wysłała w swym interesie zapytanie do urzędu gminnego, który wysłał następnie odpowiedź pod adresem Ubezpieczalni, a ponieważ chodziło o interes Ubezpieczalni opłatę przerzucił na adresata. Ubezpieczalnia jednak listu tego

spowodu dopłaty nie przyjęła, dając w ten sposób do zrozumienia zapewne, ażeby urząd gminny opłacił przesyłkę znaczkiem urzędowym.

Ponieważ istnieje uzasadnione przypuszczenie, że podobne wypadki mogą częściej się zdarzać, należy poinformować urzędy gminne, że:

1) znaczków urzędowych mogą używać tylko w sprawach poruczonego zakresu działania (§ 2 ust. 1 rozporządzenia Dz. U. M. P. i T. № 18/33 poz. 74),
2) w sprawach, w których chodzi o interes adresata, urząd gminny ma przerzucać opłatę na adresata (§ 7 rozporządzenia Dz. U. M. P. i T. № 18/33 poz. 74) — w omawianym wypadku na Ubezpieczalnię Społeczną,
3) należy zwracać uwagę na przesyłki urzędów gminnych wysyłanych pod adresem Ubezpieczalń Społecznych opłacanych znaczkami urzędowemi i w razie nasuwających się podejrzeń wykorzystać uprawnienia zawarte w ust. 10 zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Dz. U. M. P. i T. № 19/34 poz. 88.

№ PP 40 z dnia 26 lutego 1935 r.

73.

Sprzedaż znaczków pocztowych przez pośrednictwa pocztowo-telegraficzne.

Awans w znaczkach pocztowych może być podwyższony do 50 zł.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem № AK/114 z dnia 20. II. 1935 r. zezwoliło w wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych wypadkach na udzielenie pośrednictwom poczt. awansów w znaczkach i drukach płatnych w sumie ponad 20 zł., a mianowicie do 50 zł. Awans w sumie 20 zł. powinien zasadniczo wystarczyć. Pośrednictwa bowiem mają możność uzupełnienia swych zapasów znaczków kilka razy w miesiącu. Jeżeli jednak jakieś pośrednictwo sprzedaje znaczną ilość znaczków i druków płatnych i ze względu na niedogodne połączenia komunikacyjne nie ma możności częstego uzupełnienia swego zapasu znaczków i druków płatnych, wówczas może nastąpić ustalenie granic wysokości awansu do 50 zł.

W tych wypadkach ustalą urzędy wysokość awansu indywidualnie dla pośrednictwa i przedstawią Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów należycie uzasadniony wniosek o podwyższenie awansu.

№ PK 10 z dnia 22 lutego 1935 r.

74.

Zlecenia inkasowe.

Na zwracanych zleceniach inkasowych należy dokładnie podawać powód zwrotu.

Wedle reskryptu № G. M. O. 700 z dnia 13.II.1935 r. Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że urzędy (agencje) pocztowe nie przestrzegają przepisów o zleceniach inkasowych i zarządzeń Dyrekcji, ogłoszonych w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № 9/34 poz. 75, Dz. Zarz. № 11/34 poz. 93, Dz. Zarz. № 13/34 poz. 114, wydanych na podstawie pism GMOrg 1144 z dn. 4.V.1934 r. PW 120/21 z dn. 4.VI.34 r. i PW 120/24 z dnia 27.VI.34 r., czego wyrazem są liczne skargi ze strony zleceniodawców.

W szczególności nie jest przestrzegany § 16 ust. 4 przepisów o zleceniach inkasowych, który nakazuje podawać na zleceniu powód zwrotu. Dzięki temu zaniedbaniu zleceniodawca nietylko nie zna powodu zwrotu, lecz częstokroć nabiera przekonania, że zlecenie wogóle nie było przedstawione dłużnikowi do zapłaty. Często również urzędy (agencje) nie określają ściśle powodu zwrotu, ograniczając się do ogólnikowych nic nie mówiących uwag (np. „zwrot", „zwrot — nie wykupione" i t. d.).

Niedomagania służby zleceniowej nie ograniczają się jednak do strony wyłącznie formalnej. Pracownicy pocztowi nie dokładają starań, by zlecenia zostały wykupione (kilkakrotne przedstawianie do zapłaty względnie wysyłanie zawiadomień w zamiejscowym okręgu pocztowym, informowanie się o powrocie nieobecnego dłużnika i t. d.), w wyniku czego zlecenia są masowo zwracane zleceniodawcom.

Takie ustosunkowanie się pracowników do pocztowej służby zleceniowej powoduje słuszne skargi zleceniodawców i naraża P.P.T.T. na utratę zaufania, gdyż niezadowoleni zleceniodawcy niewątpliwie przestaną korzystać z usług poczty.

Ostatnim dowodem niewłaściwego ustosunkowania się pracowników do służby zleceniowej są masowo zwracane zlecenia, na których nie umieszczono żadnych adnotacyj,

wskazujących na usiłowanie zainkasowania zlecenia, nieznaczna część zaś zaopatrzona jest w uwagi ogólnikowe.

W związku z powyższem zarządza się, by P. P. Naczelnicy urzędów i agencyj pouczali jaknajczęściej personel o przepisowem załatwianiu zleceń inkasowych, celem usunięcia usterek raz na zawsze.

Urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne winny dokładnie badać, czy adnotacje umieszczone na niewykupionych zleceniach inkasowych są dostateczne, a w razie stwierdzenia braków, wezwać doręczyciela do uzupełnienia adnotacji.

№ PK 400 z dnia 18 lutego 1935 r.

75.

Obrót przelewowy kas urzędów skarbowych.

Czeki urzędów skarbowych winny być zaopatrzone w odciski datownika.

Reskryptem № AK 121 z d. 26. II. 1935 r. komunikuje Ministerstwo Poczt i Telegrafów, że według nowej instrukcji Ministerstwa Skarbu o obrotach kas urzędów skarbowych za pośrednictwem P. K. O. (§ 17) czeki urzędów skarbowych winny być zaopatrzone w odciski datownika, czeki zaś Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu i izb skarbowych w odciski pieczęci urzędowej i w podpisy dwóch upoważnionych urzędników.

Wprawdzie instrukcja ta nie weszła jeszcze w życie, lecz do czasu jej ogłoszenia jako obowiązującej nie należy kwestjonować czeków z odciskami datowników władz i urzędów państwowych.

№ PK. 12 z dnia 1 marca 1935 r.

76.

Opłaty stemplowe.

Pokwitowania przyjęcia podań podlegają zawsze opłacie stemplowej w wysokości 20 gr.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK 4233 z dnia 16. II. 1935 r. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyjaśnia, iż w myśl art. 149 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 41 z roku 1932 poz. 413) **pokwitowanie** z przyjęcia podania, wydawane osobie, składającej podanie podlega opłacie stemplowej w wysokości 20 gr.

Według wykładni cytowanego art. 149 ustalonej przez Ministerstwo Skarbu (Dz. Urz. Min. Skarbu № 9 z r. 1929 poz. 103) pokwitowanie przyjęcia podania podlega opłacie 20 gr. **także wówczas**, gdy podanie nie podlega opłacie.

Pokwitowania podlegają więc **zawsze opłacie 20 gr.**

W myśl § 166 rozporządzenia wykonawczego (Dz. U. R. P. № 123 z r. 1926 poz. 713) opłata w kwocie 20 gr. za pokwitowanie przyjęcia podania ma być uiszczona przez naklejenie znaczków stemplowych na tem pokwitowaniu; znaczki należy skasować.

№ PK 68 z dnia 20 lutego 1935 r.

77.

Opłaty manipulacyjne od wpłat na P. K. O.

Przy wpłatach należności na rachunek Skarbu Państwa należy potrącać opłatę manipulacyjną na rzecz P. K. O.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK 395 z dnia 12. II. 1935 r. uwiadamia się, że urzędy i agencje pocztowe znajdujące się poza siedzibą kas urzędów skarbowych i oddziałów Banku Polskiego, stosownie do ustępu VII zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 6.X.1934 r. L.D.III 16392/3, winny być traktowane jako poborcy i mogą wpłacać należności na rachunek Skarbu Państwa jak n.p. podatek dochodowy od wynagrodzeń służbowych pracowników pocztowych na konto kas urzędów skarbowych po potrąceniu opłaty manipulacyjnej na rzecz P. K. O.

Wpłaty takie kasy urzędów skarbowych obowiązane są zarachowywać analogicznie jak wpłaty dokonane przez poborców skarbowych t. j. w sumach **brutto** z jednoczesnem zarachowaniem kwot uiszczonych tytułem opłat manipulacyjnych P.K.O. na rozchód z budżetu Ministerstwa Skarbu (Dz. V. § 11).

№ PK 30 z dnia 18 lutego 1935 r.

78.

Obrót czekowy P. K. O.

Na podstawie zarządzenia telegraficznego Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 28.II. 1935 r. № PW 761/7 zarządza się, aby urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne przekazy czekowe P. K. O. z konta № 30515 wypłacały bez żadnych przeszkód, stosując się do zarządzenia № 416/IV z dnia 18.II.1929 r. Dz. Urz. M. P. i T. № 4 poz. 19.

№ PK 31 z dnia 4 marca 1935 r.

79.

Doręczanie przekazów czekowych P. K. O.

Przekazy czekowe P. K. O. mogą być doręczane zapomocą skrytek i przegródek pocztowych.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyjaśnia na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 321/2/34 z dnia 18. II. 1935 r., że przekazy czekowe P. K. O. nie zaopatrzone uwagą: „do rąk własnych", mogą być narówni z przekazami pocztowemi doręczane zastępczo, a więc również zapomocą skrytek i przegródek pocztowych, zgodnie z § 275 ordynacji pocztowej — tom II. P. 3.

№ PK. 30 z dnia 1 marca 1935 r.

NIE OKAZUJ ZNIECIERPLIWIENIA, GDY PROSZONY JESTEŚ O POWTÓRZENIE INFORMACYJ.

TELEGRAF i TELEFON.

80.

Regulowanie rachunków telefonicznych przez instytucje państwowe.

Począwszy od 1-go kwietnia 1935 r. rachunki telefoniczne instytucyj państwowych z wyjątkiem Straży Granicznej i Policji należy przedstawiać do wyrównania wprost tym instytucjom.

Na skutek zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1934 roku № TE 2231 Dyrekcja zmienia począwszy od dnia 1 kwietnia 1935 r. dotychczasowy sposób regulowania należności telefonicznych przez władze i urzędy państwowe i zarządza co następuje:

1) Rachunki należności telefonicznych Straży Granicznej i Policji winny urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne tak jak to dotychczas miało miejsce przedstawiać Dyrekcji (wprost Oddziałowi TE) do dnia 5 każdego miesiąca po upływie miesiąca sprawozdawczego.

2) Natomiast rachunków należności telefonicznych innych władz i urzędów nie należy jak dotychczas przedstawiać Dyrekcji, lecz począwszy od 1 kwietnia 1935 r. rachunki te będą urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne przedstawiać do uregulowania wprost zainteresowanym abonentom państwowym w terminach przewidzianych § § 16 i 46 przepisów o pobieraniu i zarachowaniu taryfowych należności telefonicznych (V Tf. 4), o ile dany abonent nie zastrzeże sobie odbioru rachunków w samym urzędzie (agencji) pocztowo-telegraficznym.

Dyrekcja przewidując, że nie wszyscy abonenci państwowi będą regulować terminowo należności poleca urzędom i agencjom donosić Dyrekcji do dnia 7 każdego miesiąca po upływie miesiąca sprawozdawczego o stanie zadłużenia odnośnych urzędów państwowych, przyczem wyjaśnia się, że nie należy względem tych abonentów stosować rygorów o których mowa w § 6 przepisów V Tf. 4.

Stan zadłużenia dla instytucyj państwowych i wojska należy sporządzać ściśle w myśl poniżej umieszczonego wzoru.

Ze względu na to, że w wykazach zadłużenia według podanego wzoru będą urzędy (agencje) podawać również stan zadłużenia wojska, unieważnia się zarządzenie z dnia 8 maja 1934 r. № TE 530 skierowane do urzędów pocztowo - telegraficznych Bielsko, Cieszyn, Lubliniec, Pszczyna, Rybnik 1 i do urzędu telefoniczno-telegraficznego Katowice.

Do dołączonego wzoru podaje się następujące wyjaśnienia:

W kolumnach od 4 do 9 nie należy podawać stanu zadłużenia za miesiąc sprawozdawczy, lecz tylko za miesiące uprzednie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc sprawozdawczy.

W kolumnach od 10 do 15 należy wpisywać należności z rachunku przeznaczonego do doręczenia abonentowi w miesiącu sprawozdawczym.

W kolumnach od 16 do 21 należy wpisywać wpłacone przez abonentów państwowych w miesiącu sprawozdawczym należności obojętnie, czy wpłacone w miesiącu sprawozdawczym kwoty będą należnościami za ubiegłe miesiące, czy za miesiąc sprawozdawczy (nie podawać za jaki miesiąc).

W kolumnach od 22 do 27 należy podawać stan zadłużenia na dzień ostatni miesiąca sprawozdawczego.

Urz. p.-t. ....

L. dz. ....

Zał. do № TE 530 z dnia 4 marca 1935 r.

W Y K A Z:

stanu zadłużeń urzędów państwowych i wojskowych z ostatnim dniem miesiąca .... 193.... r.
(miesiąca sprawozdawczego).

L. p.	Nazwa instytucji państwowej lub wojskowej	Nr. telefonu	Stan zadłużenia do końca mies. .... 193.... r. (do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc sprawozdawczy)												Przypisano do wyrównania w mies. .... 193.... r. (w miesięcu sprawozdawczym)											
			Abonament § 3—1		Rozmowy międzymiastowe § 3—2a		Telegramy § 2—1		Spis abonentów § 7—1		Opłaty instalacyjne § 10—2		RAZEM kolumny 4+5+6+7+8		Abonament § 3—1		Rozmowy międzymiastowe § 3—2a		Telegramy § 2—1		Spis abonentów § 7—1		Opłaty instalacyjne § 10—2		RAZEM kolumny 10+11+12+13+14	
1	2	3	4		5		6		7		8		9		10		11		12		13		14		15	
			zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr
	Razem																									

Wpłacono w miesiącu .... 193.... r. (w miesiącu sprawozdawczym)												Stan zadłużenia z ostatnim dniem mies. .... 193.... r. (miesiąca sprawozdawczego)												UWAGI
Abonament § 3—1		Rozmowy międzymiastowe § 3—2a		Telegramy § 2—1		Spis abonentów § 7—1		Opłaty instalacyjne § 10—2		RAZEM kolumny 16+17+18+19+20		Abonament § 3—1		Rozmowy międzymiastowe § 3—2a		Telegramy § 2—1		Spis abonentów § 7—1		Opłaty instalacyjne § 10—2		RAZEM kolumny 22+23+24+25+26		
16		17		18		19		20		21		22		23		24		25		26		27		28
zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	

Aby wyprowadzić kwotę do kolumny 22 należy zesumować (dodać) kwoty z kolumny 4 i 10, a od otrzymanej sumy odjąć kwotę wykazaną w kolumnie 16 — otrzymany wynik wstawić do kolumny 22.

Wyprowadzenie zadłużenia do kolumn: 23, 24, 25, 26 i 27 odbywa się w ten sam sposób jak wyżej, przyczem:

kolumna	23	równa się kolumnie	5 + 11 — 17
„	24	„ „ „	6 + 12 — 18
„	25	„ „ „	7 + 13 — 19
„	26	„ „ „	8 + 14 — 20
„	27	„ „ „	9 + 15 — 21

Wyprowadzone kwoty do kolumn: 22 23, 24, 25, 26 i 27 muszą odpowiadać faktycznemu zadłużeniu na dzień ostatni miesiąca sprawozdawczego.

№ TE 530 z dnia 4 marca 1935 r.

81.

Pobieranie opłat telegraficznych i telefonicznych w ruchu między Polską a Zagłębiem Saary.

Od 1. marca b. r. w ruchu telegraficznym i telefonicznym między Polską a Zagłębiem Saary obowiązują opłaty jak do Niemiec.

Z dniem 1. marca b. r. Zagłębie Saary zostanie włączone do Niemiec. Od powyższej daty w ruchu telegraficznym i telefonicznym między Polską i Zagłębiem Saary obowiązują opłaty jak do Niemiec podane w zagranicznej taryfie telegraficznej na stronicy 26, pod pozycją „Niemcy“ i w zagranicznej taryfie telefonicznej na stronicach 46 — 49, pod tytułem „Niemcy“. Do oznaczenia stref telefonicznych miejscowości leżących w Zagłębiu Saary służy spis urzędów niemieckich (Verzeichnis der Telegraphenanstalten im Deutschen Reich) oraz wykaz stref niemieckich (Zonenweiser); podręczniki te posiadają wszystkie ważniejsze urzędy węzłowe.

W związku z powyższem należy skreślić z dniem 1. marca b. r. w zagranicznej taryfie telegraficznej na str. 30 — pozycję „Zagłębie Saary“ oraz wszystkie stawki i w zagranicznej taryfie telefonicznej na str. 80 — 84 tytuł „Zagłębie Saary“ oraz wszystkie stawki i przepisy.

№ TE. 1062 z dnia 22 lutego 1935 r.

82.

Zwroty i cesje nabytych detefonów.

Wnioski o zwroty wzgl. cesje detefonu będą traktowane zasadniczo negatywnie, może jednak nastąpić cedowanie detefonu innej osobie z okręgu tego samego urzędu p. t.

Wobec przypadków zwracania się poszczególnych radjoabonentów z prośbą o zwolnienie z abonamentu detefonowego przy jednoczesnym zwrocie dostarczonych im do użytku kompletów „Detefon“, przypomina się, iż w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów t. zn. § 3 ust. 3 rozporządzenia M. P. i T. z dnia 5. X. 1933 roku. (Dz. Urz. M. P. i T. № 22 poz. 104 oraz pkt. 8 dotyczącej instrukcji (Dz. Urz. M. P. i T. № 22 poz. 105) tego rodzaju podania abonentów będą przez Dyrekcję traktowane zasadniczo negatywnie.

W przypadkach zasługujących na szczególne względy i należycie udowodnionych, np. utraty posady, śmierci abonenta i rażącego niedostatku jego spadkobierców lub tp. Dyrekcja zwolni osobę zgłaszającą rezygnację z abonamentu i zwrot kompletu „Detefon“, dopiero wówczas z zaciągniętego zobowiązania, o ile osoba ta zgłosi jednocześnie inną osobę, zamieszkałą w tym samym okręgu pocztowym danego urzędu p. t., która przejmie jej zobowiązanie i będzie uiszczać w normalnym trybie pozostałe kolejne opłaty radjofoniczne po zł. 4 gr. 50 miesięcznie.

Załatwienie tego rodzaju korzystne jest dla petenta, a zwłaszcza dla cesjonarjusza, albowiem ten ostatni dochodzi do nabycia na własność kompletu „Detefon“ za niższą cenę niż osoba, zaciągająca zobowiązanie pierwotne.

Do załatwienia dotyczących spraw upoważniona jest Dyrekcja.

W razie gdy Dyrekcja uzna poszczególny przypadek za zasługujący na uwzględnienie wyda odpowiednie pisemne zarządzenie właściwemu urzędowi p. t., wyrażające zgodę na scedowanie zobowiązania detefonowego z jednej osoby na drugą. Dalsze załatwienie takich spraw przeprowadzić należy jak następuje.

Urząd p. t. jest obowiązany od osoby zgłaszającej rezygnację wycofać wydane jej upoważnienie i na nowym blankiecie zobowiązania (druk № 1338) uzyskać podpis tej osoby, która ma przejąć komplet „Detefon“, należący do osoby zgłaszającej rezygnację. Następnie osoba, mająca wejść w posiadanie

kompletu „Detefon“ winna wypełnić zgłoszenie (druk № 1323) i uiścić 1 zł. tytułem opłaty kancelaryjnej. Po przeprowadzeniu tych formalności urząd bezzwłocznie odsyła do Agencji Radjofonicznej wycofane upoważnienie osoby zgłaszającej rezygnację wraz z nieopłaconemi przez nią blankietami (druk № 1343) oraz odpowiednio wypełnioną kartę (druk № 1340), zawierającą imię, nazwisko i adres osoby przejmującej komplet „Detefon“ z zaznaczeniem, iż zamiast 3 zł. tytułem opłaty wstępnej uiścił 1 zł. tytułem opłaty kancelaryjnej. Urząd dołącza również odpis dotyczącego zarządzenia Dyrekcji Okręgu P. i T.

Agencja Radjofoniczna, otrzymawszy powyższe dokumenty przesyła urzędowi odwrotną pocztą upoważnienie dla osoby przejmującej komplet „Detefon“ wraz z odpowiednią ilością nowych blankietów (druk № 1343).

Dopiero po otrzymaniu nowego upoważnienia opatrzonego przez Agencję Radjofoniczną tym samym kolejnym numerem, co upoważnienie wycofane od osoby zgłaszającej rezygnację, urząd tę ostatnią osobę wykreśla z wykazu (druk № 1317), wpisując pod tą samą pozycją na jej miejsce czerwonym atramentem nowo zarejestrowaną osobę, która przejęła na siebie komplet „Detefon“ pierwotnie oddany do użytku innej osobie. O przekazaniu kompletu „Detefon“ do użytku nowej osobie urząd p. t. odręcznie zawiadomi P. Z. T. i R. podając № detefonu, imię i nazwisko dotychczasowego posiadacza kompletu oraz nazwisko, imię i adres osoby, której sprzęt został przekazany.

W wszystkich innych wypadkach Dyrekcja przedstawiać będzie sprawę do decyzji Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

№ TE 322 z 27 lutego 1935 r.

PROPAGANDĘ RADJA NA WSI UŁATWIA SPECJALNIE ZNIŻONA TARYFA DLA MIESZKAŃCÓW WSI.

ADMINISTRACJA.

83.

Bezpieczeństwo mienia Państwowego Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, przesyłek oraz osobiste pracowników pocztowo-telegraficznych.

I. Przy wypłatach zwłaszcza w służbie doręczeń.

Z uwagi na zdarzające się coraz częściej napady na doręczycieli pieniężnych zarządza się:

W wypadku, gdy na jeden rejon doręczeń przypadnie w jednym dniu do wypłaty większa kwota pieniężna należy zorganizować doręczanie w 2 chodach, powierzając doręczycielowi do wypłaty w każdym chodzie około połowy kwoty przeznaczonej do wypłaty. O ile nie jest to możliwem, należy dać doręczycielowi asystę drugiego pracownika pocztowego, który ma mu towarzyszyć w czasie chodu doręczycielskiego zatrzymując się przed drzwiami mieszkań adresatów i będąc zawsze gotowym celem przyjścia z pomocą doręczycielowi w czasie posiadania przez niego większej gotówki.

W przypadku nadejścia pod adresem osób nieznanych lub przejezdnych przekazu czy przekazów o łącznej większej wartości winni doręczyciele powiadomić swoich bezpośrednich przełożonych celem postąpienia w myśl zarządzenia Minpot. № 2633/V/1925 z dn. 11. I. 1925 w sprawie kontroli przekazów pocztowych i przesyłania w listach poleconych przekazów pocztowych od 200 zł. wzwyż (Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. № 8/1926 poz. 20) oraz zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z 17. XI. 1928 № 4985/VI. (Dz. Urz. № 43 poz. 106).

W przypadku opóźnienia się powrotu doręczycieli pieniężnych z rejonu nakłada się na pp. naczelników urzędów i kierowników agencyj obowiązek przeprowadzenia natychmiastowego wywiadu co do powodów opóźnienia.

Również należy zwrócić specjalną uwagę, gdy pod adresem osób nieznanych doręczycielowi nadchodzą kolejno przekazy na małe kwoty.

Wogóle należy w całej rozciągłości stosować się do zarządzenia podającego wszelkie środki ostrożności przy wypłacie przekazów pocztowych, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń tut. Dyrekcji № 3 poz. 55 ex 1935.

Podobne środki ostrożności należy stosować również i przy doręczaniu innych prze-

syłek wartościowych jak listy i paczki wartościowe.

II. W urzędach (agencjach) i w czasie wymiany ładunku:

Przypomina się urzędowi (agencji) wszystkie obowiązujące w tej mierze przepisy a zwłaszcza:

1) §§ 25 p. 9; 26; 27 D punkty 3, 6 — 11; E punkty 1 — 3; 32 p. 8; 39; 40 i 51 p. 11 tomu przepisów służbowych II. P. 8.
2) §§ 3 do 7 tomu przepisów służbowych X. R. 1.
3) §§ 204 do 220 tomu przepisów służbowych III. B. 3. w sprawie ochrony przeciwpożarowej a także § 224 tegoż tomu punkty 2 do 4 w sprawie kontroli gaśnic i urządzenia ćwiczeń praktycznych w ich używaniu.
4) §§ 10 do 15, 17 i 18 instrukcji o zabezpieczeniu budynków i pomieszczeń przed włamaniem (Dz. Urz. Minpot. № 19/1931 poz. 133).

W szczególności zarządza się i przypomina co następuje:

1) przygotowane do wysłania odsyłki wartościowe (nadmiary i t. p.) należy, tak w godzinach urzędowych, jak i poza temi godzinami, przechowywać w zamkniętych schowkach (kasach, kufrach i t. d.),
2) przy wymianie ładunku należy jaknajściślej przestrzegać wszystkich przepisów i zachować jaknajdalej idącą ostrożność, aż do osobistej interwencji naczelnika urzędu lub delegowanego przez niego pracownika w urzędach, a kierownika agencji w agencjach. Wysokość kwoty wymagającej interwencji osobistej kierownika placówki lub delegowanego przez niego urzędnika należy ustalić po porozumieniu się z Powiatową Komendą Policji. Również w zależności od opinji Pow. Kom. Policji należy zmienić wysokość kwoty wymagającej ochrony przy przewozie na traktach. Odpowiednią zmianę instrukcji domowej co do wysokości kwot podlegających ochronie należy podać Dyrekcji do ewentualnego zatwierdzenia,
3) nadeszłe odsyłki wartościowe należy natychmiast otworzyć i sprawdzić. W wyjątkowych przypadkach, gdy z uwagi na porę nadejścia ładunku jest to utrudnionem Dyrekcja na odpowiednio umotywowany wniosek urzędu (agencji) zezwoli na odstąpienie od tej zasady,
4) w razie zalegania w lokalu urzędu (agencji) większej wartości, lub w przypadku uzasadnionej obawy napadu albo włamania należy poufnie zwracać się do władz bezpieczeństwa (policji) z prośbą o zwiększenie czujności względnie o zapewnienie należytej ochrony lokalu służbowego,
5) w większych urzędach, w których przechowuje się stale znaczniejsze zapasy gotówki wzgl. przesyłki o znacznej wartości należy zaprowadzić stałe warty, zgłaszając uprzednio do Dyrekcji odpowiedni wniosek, o ile warta stała jeszcze nie jest zaprowadzona,
6) w przypadkach wymienionych pod p. 4) należy zaprowadzić warty czasowe, zawiadamiając jednocześnie o tem Dyrekcję,
7) w razie niedostatecznego zabezpieczenia lokalu przed włamaniem lub pożarem oraz w razie zalegania w urzędzie (agencji) większej gotówki nieodesłanej spowodu braku połączeń kursowych należy zaprowadzić za zgodą Dyrekcji stałe dyżury spoczynkowe. Jeżeli niedostateczne zabezpieczenie lokalu lub zaleganie gotówki zachodzi przejściowo i ma trwać czas krótki należy zaprowadzić czasowe dyżury spoczynkowe,
8) wartownicy i dyżurni winni być zaopatrzeni na czas warty (dyżuru) w broń palną,
9) czuwanie nad należytym stanem zabezpieczenia urzędu (agencji) należy w pierwszym rzędzie do kierownika danej placówki pocztowej, a w urzędach w których ustanowiono osobnego administratora nieruchomości, także do tego ostatniego. W razie braków w zabezpieczeniu winien urząd nie czekając na spostrzeżenie i usunięcie niedomagań przez Dyrekcję, donosić o niedostatecznem zabezpieczeniu i rozwijać inicjatywę w kierunku usunięcia tychże.
10) Agencje posiadające braki w zabezpieczeniu winny je jaknajrychlej usunąć, w przeciwnym razie Dyrekcja wyciągnie odpowiednie konsekwencje, aż do rozwiązania umowy włącznie. Do czasu odpowiedniego uzupełnienia zabezpieczenia lokalu agencji kosztem i staraniem kierownika agencji (§ 10 rozporządzenia

Min. P. i T. z dn. 7. III. 1932 — Dz. Urz. Minpot. № 4/1932 poz. 40) winny być pełnione bezpłatne dyżury wypoczynkowe. Za minimum zabezpieczenia poza warunkiem, aby lokal agencji mieścił się możliwie w budynku murowanym i nie posiadał niepożądanego sąsiedztwa uważa się:

a) co do zabezpieczenia przed włamaniem: kraty w oknach lub okiennice, silne zamki i obicie drzwi wejściowych blachą; ponadto wskazane jest aby mieszkanie agenta znajdowało się w tym samym budynku co lokal agencji,

b) Co do zabezpieczenia przed pożarem: naczynia z wodą lub piaskiem wewnątrz lokalu lub inne urządzenia zabezpieczające, jak hydranty, hydronetki, hydropulty i t. p., zależnie od warunków lokalnych.

Pozatem z uwagi na względy bezpieczeństwa jest koniecznem, aby kierownicy agencyj, w ich własnym zresztą interesie, zamieszkiwali zasadniczo w budynku agencji.

III. Przy przewozie poczty na kolejach i traktach.

Przypomina się wszystkie obowiązujące w tej mierze przepisy, a zwłaszcza: postanowienia zawarte w tomach przepisów służbowych II. P. 8 i II. P. 16 cz. I., zarządzenie Minpot. № 1461/VII. z dn. 21. VII. 1930 (Dz. Urz. Minpot. № 18/1930 str. 274), okólnik Minpot. zawarty w Dz. Urz. Minpot. № 12/1933 str. 197 oraz instrukcję dla konwojentów stanowiącą załącznik do zarządzenia Minpot. № GMOrg 2001/Bezp. z dn. 11. XII. 1934 zawartego w Dz. Urz. Minpot. № 24/1934 poz. 125.

Ponadto zarządza się, aby obsada poczty ruchomej zwracała uwagę zgłaszającym się na stacjach pracownikom urzędów pocztowych na fakt, że odsyłka posiada wartość podlegającą ochronie a to w tym celu, aby pracownik który zgłosił się bez ochrony poczynił natychmiast, po porozumieniu się z urzędem, starania o uzyskanie konwoju w osobie innego pracownika pocztowego, czy konwoju policyjnego lub uzbrojonej i zaufanej osoby prywatnej. Obsada ambulansu winna zwracać uwagę pracownikowi przybyłemu z urzędu w sposób niewzbudzający niczyjej uwagi. W takiż sposób winien czynić starania o konwój pracownik urzędu. Nie należy również rozgłaszać tak poza urzędem, jak również i w urzędzie wiadomości o awizowanych, otrzymanych lub wyprawianych odsyłkach zawierających większą gotówkę lub znaczniejsze wartości niegotówkowe.

IV. Służbowe konferencje doszkoleniowe w sprawach bezpieczeństwa.

Przynajmniej raz w miesiącu a także w razie otrzymania nowych przepisów w sprawach bezpieczeństwa należy odbyć w tym celu służbową konferencję.

Podczas konferencji naczelnik urzędu lub wyznaczony przez niego pracownik winien zbadać czy personel urzędu jest dostatecznie zaznajomiony z przepisami obowiązującemi w sprawach bezpieczeństwa, czy potrafi się obchodzić z bronią palną (o ile nie odbył kursu strzelania), czy umie używać gaśnice względnie inny sprzęt przeciwpożarowy znajdujący się w urzędzie, dalej prowadzący konferencję winien wyjaśnić nowonadeszłe zarządzenie, usunąć nasuwające się ewentualnie niektórym uczestnikom odprawy wątpliwości przy stosowaniu przepisów i wogóle doprowadzić poziom wiadomości personelu do obowiązujących w kwestji bezpieczeństwa wymagań, kładąc zwłaszcza nacisk na odpowiednie doszkolenie doręczycieli pieniężnych, konwojentów, wartowników i pracowników zatrudnionych w pocztach ruchomych.

№ AO 108 z 27 lutego 1935 r.

84.

Doniesienia i sprawozdania o sprzeniewierzeniach, kradzieżach, włamaniach i napadach.

Natychmiast po otrzymaniu wiadomości o sprzeniewierzeniu lub kradzieży mienia Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ wzgl. włamaniu lub napadzie na urząd (agencję), poczty ruchome, konwoje, wartowników lub doręczycieli, należy niezależnie od telegraficznego lub telefonicznego zawiadomienia referatu bezpieczeństwa (po myśli tut. zarz. zawartego w Dz. Zarz. Dyr. № 2/1935 poz. 40), przedstawić Dyrekcji szczegółowe sprawozdanie pisemne.

Oprócz obowiązku powiadomienia władzy przełożonej ciąży na urzędzie (agencji) obowiązek **natychmiastowego** zawiadomienia odpowiednich władz jak policji, prokuratora itp.

W zawiadomieniu do policji (prokuratora) należy podać: 1) stan faktyczny, 2) personalja sprawców czynu przestępczego (względnie oświadczenie, że sprawcy nie są urzędowi znani), 3) fakty mogące stanowić poszlakę lub

dowód winy podejrzanego oraz wszelkie dane mogące się przyczynić do wykrycia sprawców czynu przestępczego.

Władze bezpieczeństwa (policję, prokuratora) należy powiadamiać nietylko w razie stwierdzenia kradzieży, sprzeniewierzenia, włamania lub napadu, ale również i w razie zaistnienia okoliczności stwarzających domniemanie dokonania czynu przestępczego (np. zaginięcie listów wartościowych lub paczek wartościowych).

№ AO 108 z dnia 25 lutego 1935 r.

85.

Zakaz przebywania w lokalach służbowych osób obcych.

Zdarzają się niejednokrotnie wypadki przebywania osób obcych w lokalach służbowych urzędów lub agencyj p. t., co powoduje zażalenia klientów, że skutkiem tego ulega, względnie może ulec, naruszeniu tajemnica pocztowa.

Przypomina się przeto urzędom (agencjom) poczt. telegr. wszelkie obowiązujące w tym względzie przepisy, a w szczególności zarządzenia zawarte w Dz. Urz. Min. P. i T. NN. 7/1921 poz. 27 i 16/1926 str. 214 a także § 3 p. 8 tomu X. R. 1, w myśl których dostęp do lokali służbowych mają mieć tylko pracownicy w czasie pełnienia służby.

Klienci mogą wyjątkowo mieć dostęp do lokalu służbowego w przypadkach, jeżeli ich załatwienie tylko tam może mieć miejsce i tylko na czas ich załatwiania z tem, że należy uważać, aby nie mieli oni wglądu do przesyłek przeznaczonych do innych adresatów względnie do dokumentów urzędowych.

Zakaz przebywania w lokalach służbowych osób obcych ma na celu nietylko ochronę przestrzegania tajemnicy pocztowej i służbowej wogóle, ale również ochronę mienia Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", to też winnych nieprzestrzegania niniejszego zarządzenia będzie się pociągać do surowej odpowiedzialności służbowej.

№ AO 108 z 26 lutego 1935 r.

86.

Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.

Nr. porządkowy	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w decymetrach kw.	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu lub agencji, w których reklama ma być umieszczona	Czas trwania reklamy
8	A. Gąsecki i S-wie w Warszawie (Kogutek)	24	wywieszka kolorowa	x)	od dnia 26.II. 1935 r. do dnia 26.II. 1936 r.

x) Aleksandrowice, Bielsko 1, Bielsko 2, Bielsko Urz. Telef.-Telegr., Bielszowice, Bieruń Nowy, Bieruń Stary, Brzezie k/Rybnika, Brzezinka, Brzeziny śląskie, Bystra, Bytków k/Siemianowic, Chebzie, Chełm k/Mysłowic, Chorzów 1, Chorzów 3, Chorzów 4, Chorzów Urz. Telef.-Telegr., Chropaczów, Chwałowice k/Rybnika, Chybie, Cieszyn, Czechowice, Czerwionka, Dąbrówka Mała, Dziedzice, Gierałtowice, Giszowiec, Godów, Godula, Golasowice, Goleszów, Gorzyce k/Rybnika, Hajduki Wielkie, Halemba, Herby k/Lublińca, Imielin, Istebna, Jastrzębie Zdrój, Jaworze, Kalety, Kamienica na Śląsku, Katowice Urz. Telef.-Telegr., Katowice 1, Katowice 2, Katowice 3, Katowice 4, Katowice 5, Katowice 6, Katowice 7, Knurów, Kochłowice, Kończyce k/Rudy śl., Kostuchna, Koszęcin, Lipiny śląskie, Lisów k/Lublińca, Lubliniec, Lubomia, Lyski, Łagiewniki śląskie, Łaziska Górne, Łaziska Średnie, Makoszowy, Miasteczko k/Tarn. Gór., Michałkowice, Mikołów, Murcki, Mysłowice, Niedobczyce, Niewiadom, Nowa Wieś k/Chorzowa, Nowy Bytom, Olszówka Dolna, Orzegów, Orzesze, Pawłowice k/Żorów, Pawłów k/Bielszowic, Piotrowice k/Katowic, Pruchna, Przyszowice, Pszczyna, Pszów, Radzionków, Ruda śląska, Rybnik 1, Rybnik 2, Rydułtowy, Radlin 1, Siemianowice śląskie, Skoczów, Strumień, Strzybnica, Szarlej, Szczygłowice, Szopienice, Świerklaniec, Świętochłowice 1, Świętochłowice 2, Tarnowskie Góry, Tychy, Ustroń, Wapienica, Wełnowiec, Wisła 1, Wodzisław k/Rybnika, Woźniki na Śląsku, Wyry, Zebrzydowice 1, Zebrzydowice 2, Żory.

Nr. AG 610 z 26 lutego 1935 r.

OBWIESZCZENIA.

87.

Poszukiwanie dłużników.

Poleca się urzędowi (agencji) zbadać przy pomocy doręczycieli i miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń: Antoni Sadowski z zawodu ślusarz, b. abonent telefonu № 1807 Urzędu Telefoniczno-Telegraficznego Gdynia. Stanisław Kloc, b. abonent telefonu № 1985 Urzędu Telefoniczno-Telegraficznego Gdynia. Józef Wasilewski, b. abonent telefonu № 2493 Urzędu Telefoniczno-Telegraficznego Gdynia. Stanisław Czternastka, ostatnio zamieszkały w Wilnie, Obozowa 2. Wacław Bańczer, syn Stanisława, urodz. w Maruszowie, gmina Lasocin, pow. Ożarów, zbiegł z Bydgoszczy w niewiadomym kierunku.

Wymienieni nie uregulowawszy należytości telefonicznych wyjechali w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania.

W wypadku znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych dłużników, należy bezpośrednio zawiadomić o tem właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE 322 z dnia 27 lutego 1935 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**